

Autor: Guillaume Faye

Z francouzštiny přeložil Greg Johnson

Migrační nápor: „běženec“ se jako přílivová vlna spojuje s neustávající záplavou minulých desetiletí. Přestože o to většina autochtonních obyvatel Evropy nestojí, levice i pravice, ve Francii i dalších evropských zemích – podobně jako větší část médií a církevních institucí a nezvolená Evropská komise, zvyklá na excesy v rámci výkonu permanentní moci – diktátem *nutí* obyvatelstvo „přivítat“ stovky tisíc nově příchozích. Bez referenda. Tato „morální povinnost“ je jak perverzí morálky, tak prostou sebevraždou. Ilustruje pohrdání demokracií a nenapravitelné odcizení mezi národem a pseudoelitami. Soudek s prachem.

ČR je vstřícná vůči cizincům: Nově mohou volit v místních volbách.

Nebezpečná hra nebohého Německa

Jde o stupidně bezmyšlenkovitou a destruktivní partii. První „uprchlíci“ z této nové invazní vlny (13 tisíc) dorazili do Německa 6. září, vítání transparenty s nápisy „Vítejte v Německu“ a tisíci jásajících, rozesmátých lidí. Do konce měsíce k nim přibudou desetitisíce dalších. Otevírá se 150 000 nouzových ubytovacích míst. Žalostné výjevy naivního humanitářství, při kterých se část národa raduje nad invazí a zánikem, k němuž nakonec tato masová imigrace povede. Tyto ikonické obrazy slouží jako silná pobídka dalším vlnám „běženců“. Německo se svou extrémně nízkou porodností a významnými migračními proudy může zažít rychlou populační obměnu a do konce století být z většiny obýváno muslimy, kteří ani nemluví německy. Tato „nová země“, spíše středovýchodní než německá, obsazená stejně v poklidu jako její sousedé, nepozná mír ani prosperitu, ale sváry a úpadek. Tato *politická stupidita Němců* je takřka nepředstavitelná; názorná ukázka *zapomínání vlastní identity*.

Aby přiměla svět odpustit a zapomenoutl na nacismus (který nepřestává tížit německou kolektivní psyché, paralyzovanou vinou) a nabídla světu obraz příkladného Německa se srdcem na dlani, deklaruje německá vláda otevřenost veškeré imigraci. Thilo Sarrazin vyvolal v roce 2010 vydáním svého pozdějšího protiislamizačního a protiimigračního bestselleru *Německo páchá sebevraždu: Jak dáváme vlastní zemi všanc* celonárodní skandál. 40% Němců s vítáním nových imigrantů nesouhlasí, jsou ale v menšině.

Nabízí se výklad, že německá duše, hluboká a přesto neschopná vyváženosti, se kloní od jedné krajnosti ke druhé, aniž by usilovala o zlatou střední cestu (Aristotelův *mesotés*); romantismus zbavený racionality: od nemilosrdné rasistické brutality k ještě blouznivějšímu antirasismu. Dva zrcadlové projevy hlouposti: takový je *německý extrémismus*. Tento

romantismus, tak zajímavý v umění (kdysi, ne však dnes) se v politické sféře rovná katastrofě. Německo a politika: absolutní nekompatibilita, jak si povšimnul už Nietzsche.

V rámci *catharse* („očistění“), odpuštění minulých katastrofických excesů z období 1870-1945 nyní německé vedení a část národa po Evropě chtějí, aby zcela otevřela své hranice migrační záplavě – pod pláštíkem „morálnosti.“

Pascal Bruckner o tomto pokrytectví napsal: „U Němců se setkáváme s obvyklými argumenty zastánců imigrace: humanitářská rétorika, poněkud ukňouraná, posílená o dost rozhodnějšími ekonomickými argumenty. Němečtí šéfové výslovně říkají, že potřebují víc pracovní síly. Pro ně je tedy příliv výhodný – **jsme tak svědky souznění zájmů utopické levice a ultrakapitalismu**“ (Le Figaro, 4. září 2015). Německé elity se chovají v krátkodobém horizontu sobecky, v tom dlouhodobém ale sebevražedně.

Otázky ohledně německé politiky

Německo a bruselská Evropská komise – ústy Jean-Claude Junckera, poskoka paní Merkelové – autoritativně nastavila evropským zemím „uprchlické“ kvóty, což je zásahem do suverenity; zásahem o to bezohlednějším, že není upraven v základních dokumentech EU. Maďarsko, Polsko, Španělsko, Británie a Česká republika se snaží vzdorovat – jak ale dlouho? Hollandova Francie už kapitulovala.

Dne 8. září neváhal německý vicekancléř a ministr hospodářství Sigmar Gabriel vypustit v souvislosti s „běženci“ tuto perlu: „*Jistě dokážeme zvládnout každoročně počet pohybující se kolem půl milionu,*“ čistě ekonomický kalkul zemí s nízkou nezaměstnaností, kde pokles populace ústí v narůstající nedostatek dělníků – a německá ekonomika tak potřebuje injekce levné pracovní síly zvenčí. Toto spojení svatouškovské křesťanské sentimentality a finančního kalkulu spolu s politikou proaktivní asimilace do německé kultury vede k pošetilému výsledku, krátkodobě výhodnému, ale ve střednědobém horizontu nepraktickému a sebevražednému, a to hned ze tří důvodů:

- 1) S přihlédnutím k nekonečnému vojenskému chaosu na Středním východě a v Africe (spojeného zpravidla s islámem) nepřestane masa „běženců“ nikdy narůstat – a žádné „kvóty“ ji neobsáhnou;
- 2) Německá politika asimilace stále cizejší populace, z 80% muslimské a plodné, nevyhnutelně selže, importuje do země chaos a povede k odněmčení země;
- 3) Namísto iniciativ k navýšení porodnosti (jak se o to pokouší Putinovo Rusko) nebo odmítnutí veškeré imigrace a sázky na automatizaci a robotiku (jako Japonsko, země s živým etnickým a národním smýšlením) si blouzniví Němci vybrali nejhorší cestu, která paradoxně vyvoláním etnického chaosu jakoukoliv ekonomickou prosperitu zahubí.

Německá politika tak zase jednou (vlastně už od konce 19. století), tentokrát z odlišných důvodů, škodí Evropě stejně – pokud ne víc – jako politika americká. A Francie?

Francouzská naivita a zanedbání povinnosti

Francie, která se vzdala suverenity a zapomněla na všechny „gaullistické“ zásady – na něž její politici jen pokrytecky odkazují – poslouchá, a socialistická vláda zvláště servilně, rozkazy z Bruselu, Berlína a Washingtonu. Korouhvička jménem François Hollande, který v květnu 2005 obhajoval přijímání pouze skutečných uprchlíků a odmítal povinné kvóty pro evropské země, promptně podlehl tlaku kancléřky Merkelové a tyto kvóty přijal. Díky tomu přijde během září 24 ze 160 tisíc rozdělovaných „běženců.“ Přidají se k 6 800 v červenci vpuštěných do země se skutečnou nezaměstnaností kolem 5 milionů lidí a národním dluhem stejně vysokým jako HDP. Podle Yvese Thréarda (*Le Figaro*, 8. září 2015) jde o „**hřebenové kolečko**“: *„Kolik uprchlíků bude zítra? Jistě miliony, prchající před islamistickým terorem. Budoucnost ukáže, jak nenapravitelnou chybou byla tato demonstrace štědrosti. Kolik takzvaných ekonomických migrantů vtrhne do vytvořeného průlomu? Jak repatriátovat ty, kteří nemají nárok na azyl?“* V lednu se dostalo do Evropy 350 000 „běženců“, a tento počet se v prosinci trojnásobí! Další čtyři miliony čekají v táborech na Středním východě.

Tito noví migranti jsou muslimové, zatímco 62% Francouzů si myslí, že v zemi je už dnes příliš muslimů a považují islám za nebezpečí. Podle Účetního dvora pouhé procento odmítnutých žadatelů o azyl opustí území. **Úspěšně překonat hranice znamená zůstat.**

Socialistická strana, jejíž ideologie pomáhá vytvářet jak masovou nezaměstnanost, tak masovou imigraci, navrhuje ve své „Síti inkluzivních měst“ (*Réseau de villes solidaires*), aby každá obec obdržela na náklady daňových poplatníků svou kvótu „migrantů / uprchlíků“ (*migrants réfugiés*, tedy ilegálů). Středopraví Republikáni (někdejší Svaz pro lidové hnutí) stojí na totožných ideologických pozicích: iniciativa „Vítám“ (*J'accueille*) republikánského starosty Saint-Étienne se snaží přinutit i malé obce k přijetí svého stanoveného dílu ilegálních migrantských „běženců.“ Ministr vnitra Cazeneuve souhlasí a tuto pravo-levou imigrační iniciativu přislíbil koordinovat. **Ve jménu charity přijímáme a organizujeme cizí invazi.**

Prohlášení předsedy sdružení starostů venkovské oblasti Maine-et-Loire Alaina Denise, promlouvající hlasem zdravého rozumu, pařížskou politickou a mediální oligarchii zděsilo: *„Musíme domýšlet důsledky: pokud dnes přijmeme 10 000 uprchlíků, přijde zítra 100 000 a pozítří milion! Naléhavě musíme bojovat s šílenými válkami a globálním oteplováním, aby ti lidé mohli zůstat doma! Naše opatření problém jen přesouvají. A až vydláždíme Francii kvůli bydlení a nezbyde žádná orná půda, co budeme jíst? A co až chaos zachvátí i naši zemi, kdo přijme prchající Francouze?“*

Jediná Front National zastupuje postoje většiny Francouzů. Na Letní univerzitě FN v Marseille se 6. září Marine Le Penová **odvážila vyslovit** zjevné: *„Imigrace není příležitostí, ale zátěží,“* i když si netroufla prohlásit ji za katastrofu. *„Naše země nemá možnosti, chuť ani energii chovat se k chudým světa ještě štedřeji.“* Správně odsoudila *„těžkou zodpovědnost Německa“*, které se zavázalo přivítat 800 000 imigrantů, což jen umocní budoucí imigrační vlny. (Marine Le Penová se podle všeho pod tlakem naléhavosti migrační krize – a aby zahladila vážné spory se svým otcem – vrátila ke kořenům Front National.)

Rádoby drsňák a vypočítavý politik Nicolas Sarkozy se demagogicky a povrchně vyjádřil o „nelidskosti“ a „chybějícímu soucitu“ Marine Le Penové: „Styděl jsem se za paní Le Penovou, za její krutost! Jaká bezcitnost! Skutečně se necítíme jako součást její rodiny! Jsme lidská stvoření, sdílíme křesťanské kořeny. Kým tyto výjevy neotřásly?“

Konec humanitářství a emočního vydírání

Jaké výjevy? Jedním z důvodů současné absence skutečné politiky je *ikonofilie*, kult emotivních obrazů v médiích. Díky manipulaci globálních médií, ve své podstatě marketingové a komerční, sledujeme syrské kurdské dítě, utopené na turecké pláži. Zvrácené podprahové poselství zní: za to můžeme my! Dva roky trvající kampaň nechutného emocionálního vyděračství prostřednictvím fotografií a nekonečného zpravodajství o utopených ve Středozemním moři nebo „běžencích“ nalezených bez života v nákladácích či jinde. Vše znásobené silou sociálních médií. **Toto morální vydírání drolí odhodlání Evropanů vzdorovat invazi jako skutečná mentální manipulace, měkké vymývání mozků.**

Ve jménu dezinterpretované křesťanské charity káže a volá katolická církev po přijetí všech migrantů, stejně jako navenek ekologická, ve skutečnosti však trockistická Strana zelených (EELV, Europe Écologie—Les Verts). Papež František, v souladu s rétorikou prodchnutou vinou o Lampeduse, vyzývá k otevření všech hranic. Také vyzval každou evropskou farnost, aby přijala „uprchlíky“ (bez upřednostnění východních křesťanů) – každého, bez jakéhokoliv rozlišení. Círé šílenství v duchu františkánské a jezuitské „křesťanské charity“, neohlížející se na rozum a aristotelskou a tomistickou tradici zdravého rozumu. Oslyšena nebo vůbec neslyšena zůstala vážně míněná varování, směřovaná iráckými a syrskými biskupy evropským křesťanům: co se děje nám (perzekuce jejich následovníků), potká i vás – pokud ve jménu pomýlené charity necháte ve vašich domovech usadit se stovky tisíc imigrantů, z větší části muslimů. Šílenci však nedokáží naslouchat hlasu zdravého rozumu.

Proimigrační elity pochopitelně nemíní přijímat „uprchlíky“ ve svých domovech: tato povinnost připadne „lidu“ na vesnicích a maloměstech. Republikáni se snaží zkombinovat přijímání „skutečných běženců“ s odmítnutím ekonomických ilegálů. Nikdo jim na to neskočí: když byli u moci, nechali probíhat imigraci stejně velkoryse jako levice. Pouhá slova.

Maďarský premiér Viktor Orbán šokoval evropskou politickou a mediální oligarchii, když nechal na hranicích své země se Srbskem vztyčit plot z ostnatého drátu a **vyhlásil**: „Dnes mluvíme o stovkách tisíc, příští rok se budeme bavit o milionech a za krátko se staneme menšinou na našem vlastním kontinentu.“

Antidemokratický Fabius odsoudil „skandální“ postoj Maďarska, které se pouze snaží bránit. Austrálie a Izrael se chovají podobně s mnohem větší razancí, ale velký moralista Fabius mlčí. Diplomacie? Česká republika, Slovensko a Polsko se spojily s Maďarskem v odporu proti přílivu uprchlíků. Robert Fico zvedl mandle vystrašeným starým pannám EU, když zcela v souladu s veřejným míněním prohlásil: „Nechci se jednoho vzbudit a mít v zemi 100 000 lidí z arabského světa.“ (Správná citace zní: „Je jasný rozpor medzi stanoviskom krajín V4 a

Európskou komisiou. Nechcem sa zobudiť a mať tu 50-tisíc ľudí, o ktorých nič nevieme. Dnes dostávame informácie o zgrupovaní sa teroristov v Sýrii. Povinné kvóty sú iracionálne“ Aktuality.sk. Poznámka DP)

Lháři a podvodníci

Ted' musí Francie do začátku října bezodkladně přivítat (nakrmit, starat se, platit, ubytovat) více než 30 000 „běženců,“ pokud dojde ke schválení kvót vnucených Bruselem a Německem – navrch ke všem ostatním. Francie – a proč ne bohaté země Perského zálivu, které by mohly přivítat své souvěrce?

Intelektuálové a nevyhnutelní „umělci“ či pseudoumělci, dobře chráněná skupina obyvatelstva, nevyznávají levicové myšlenky z předstírané štědrosti. Jako vždycky, ať už v USA nebo ve Francii, má proimigrační a buržoazní levicový svět showbyznysu hmotné důvody k opakovanému vynášení plačtivé humanitární karty.

Padesát dvorních „umělců“, včetně Line Renauda, Daft Punk, Danyho Boona, Nicolase Canteloupa atd. podepsalo neupřímnou výzvu „Pomocná ruka“ (*Une main tendue*), vyzývající Evropu, aby se „*dnes ujala své povinnosti poskytnout útočiště.*“ Slouží vládnoucí ideologii, na jejíž vlně se vezou. Žádný z těchto pokrytců a přeplacených bavičů by nesouhlasil s umístěním jediného „běžence“ k sobě domů. **Jejich štědrost je pouhým simulakrem – a jako taková je silně omezená.**

Zástupce „humanistického křídla“ republikánů Raffarin upřednostňuje stanovení kvót pro uprchlíky a má za to, že za „*strachem*“ lidí (posměšný termín užívaný bezpečně chráněnou a vypasenou velkoburžoazií) čelících masivnímu přílivu imigrantů „*stojí nedostatečná kontrola nad imigrační politikou.*“ Komu se posmívá? Býval premiérem země – měl ji snad on pod kontrolou? Stejně zvuky vydávají školometští politici Sarkozy a Juppé. Sarkozy přišel navíc s šíleným a zcela neuskutečnitelným návrhem: vytvořit pro ilegální imigranty z Afriky „*detenční centra v Maghrebu*“. Nad takovou idiocií a odtržením od reality lze jen kroutit hlavou – právě Sarkozy se podporou intervence podílel na vytvoření chaotického stavu v Libyi. (Německý ministr vnitra Thomas De Maizièra dokonce navrhl, že by se na tomto nápadu dalo i vydělat: „*Podle De Maizièra by v táborech mohly být v budoucnu vyřizovány i žádosti o azyl, problém by tak byl „předsunut“ více na jih. Zpočátku by tam ale utečencům spíše radili, jak se do EU dostat legálně. Na současném stavu vydělávají pouze převaděči.*“ Týden.cz. Poznámka DP)

Prozatím politici, novináři a „umělci“ slastně vegetí ve svých krásných čtvrtích a vyjadřují podporu masové imigraci na úkor národa. Záplava zatím nesahá až k jejich zápražím – ale mějme strpení, přijde. **A tehdy – v souladu se svou typickou zbabělostí – převlečou kabáty.** Ale to už bude pozdě.

Odhodme provinilé svědomí

Při vší úctě k politicko-mediální oligarchii a chladným kázáním katolických prelátů nemá

Francie ani Evropa žádnou „povinnost poskytnout útočiště.“ Už dost falše a neupřímných slz. Proč do Evropy proudí miliony falešných a skutečných běženců z celého světa? Na jakém právu se zakládá všeobecná povinnost je přivítat? Protože musíme platit za „zločiny“ kolonialismu? Jako by se snad měla Evropa stát smetištěm zbytku světa. **Oligarchie viní národ; uslzená mediální propaganda a povinnost neomezené pohostinnosti ve skutečnosti znamenají: invazi a kolonizaci.**

Nemusíme se obviňovat za ty, kteří se utopí ve Středozemním moři – které lákáme k sobě, místo abychom je vytlačovali pryč. Ne, skutečně se nesmíme nechat ovlivnit krokodýlími slzami televizních hlasatelů a politiků. Zbytek světa – jak postupují tyto země?

Nesmíme se nechat ochromit soucitem s ostatními, ale jako každý jiný národ na světě se v první řadě zabývat vlastním přežitím. Každý je zodpovědný za svou vlast. Nemusíme se přizpůsobovat rozkazům rozervaného Německa, ovládajícího evropské instituce, zatímco zapomíná, co to skutečně znamená být Evropanem v nitru své duše, a které se pro klid svědomí a morální neposkvrněnost pouští do sebevražedného sobectví.

Vítají snad Indové, Číňané, Japonci či arabské monarchie „běžence“? USA přijaly za čtyři roky pouhých patnáct stovek syrských uprchlíků! Přesto jsme se v této situaci ocitli z velké části kvůli jejich – spolu s britským přívěškem – destabilizujícím vojenským intervencím na Středním východě. Nastal čas, aby Evropané zaplatili svému krysaři.

Další – poslední – část této minisérie ponese název „Za účinný lék.“

Úvaha Guillaumea Fayeho „Invasion migratoire 2. Capitulation suicidaire de l'Europe“ vyšla na blogu autora. Český překlad pochází z anglického překladu Grega Johnsona „The Migratory Invasion, Part 2: The Suicidal Surrender of Europe“, publikovaného na stránkách Counter-Current Publishing.